

DEBRECZENY GYÖRGY

bevizelés a szépirodalomba

*bevizelés a szépirodalomba
kivizelés a szépirodalomból
ide lökve és belekötve
a magyar székletrögbe
a csúfság koldusainak
szellemes szellentéseik miatt kondoleálva
minden kukánál meg-megállva*

*kitűzöm a versre a csillagot
a vöröset a sárgát
ma olcsón mérik a spárgát
a zsinórt a madzagot a kötelet
a golyót a ló farkát a kereket
mély a múltnak kerekas kútja
kerékbe törnek mindig újra meg újra*

*rózsaszín lesz a hold tegnap
barátaim hol van a mondat
eleje és hol van a vége?
akár politikus az ugatásba
belejövünk a vizelésbe
a villanyszerelő lelkesülten
a legkisebb ellenállás irányába vizek*

*rozettás klozet vár a szépirodalomban
mert korzett a szabadság
valaki szabadon belevizelt
a szépirodalomba önként és dalolva
valaki kivizelt csendesen a szépirodalomból
kidőlt az ágytól
kidőlt a legényke szegényke*

DEBRECZENY GYÖRGY (1958, Budapest) könyvtáros. Legutóbbi kötetei: területtel őrzött kutya (Syllabux, 2014), Csavarjuk le a tetejét! (Bistey András Hollókövy Vajk Csaba igaz története c. prózájával közös kötetben, Nagy Lajos Kiadó, 2015), tértivevényes csillagok (Syllabux, 2015).

*feküdt a földön a rózsza
valaki levizelte a rózsát
édes husom ettél-e dózsát?
a szentélytoronyok felsorakoztak
a széldózsa minden irányában
dózsa györgy a dózsa györgy tér felett lebeg
talán a szépirodalomba igyekszik*

*bevizelünk a szépirodalomba
kivizelünk a szépirodalomból
vizelni szép vizelni jó
repül a nehéz télapó
vagy részegen fekszik a rózsán
de legalább nem célba lő rá
pedig a győzelem kapujához indult*

*

*a szépirodalomnak kevésbé
dagad a lába mióta
viseli ezt a gyógyharisnyát
mióta bárhol várja a bármit
csendesesen darabolja a szalámit
díszes vakajtókon illedelmesen bekopogtat
hogyan meghajoljon a kőfalosz előtt
egyenesebb a dereka mióta hajolgat*

*a szépirodalom holtan hever az utcán
takaros műanyag zsákkal letakarva
vigyáz rá a szolga akinek ez a munkája
szép vers lesz ez ha nem hagyom abba
az lesz az anyja aki elfogadja és felneveli
aki kineveti
aki fogóval rángattatja világra
vagy aki eltemeti*

*

*a messzeségben sokszínű üveggolyó van
a távolságot fehér vitorla bitorolja
ilyenkor égszínkéék ködökre gondolok
lófaloszra ruházok minden hatalmat
alfeletemet már megvakartam*

*mert messziről tér vissza a szép
hogyha az irodalom messzire elcsatangolt*

*parancsködben fáznak az istenek
csak sósavban moshatod meg arcodat
s a tehervonat rád tolat
de jön még déryné szobrára dér
a főispán felesége a vak kutya
szemorvosának énekel
mert bizony minden sintér fenség
virslivel s hurokkal befogott idegenség
bérces lúdvérces ketrec-sötét*

*

*bevizelés a szépirodalomba
szépséges csorgás csepegés
mintha a záróizom miatt folya
a nadrágon át a vén duna
ez kéremszépen nem duma
kivizelés a szépirodalomból
mintha szalmasárga lenne a tinta
legalább nem telik haszontalanul
az éjjeliedény s az idő*

*a prosztata többször felébred éjszaka
a hüvelygombára gondol olyankor
mert boldog a lelki szegény
akinek csak az ínye vérzik
megy a hasam megyek utána
széntabletta
talán ma még meg is talállak
vécsnéni nyiss ajtót
megosztanám ezt a hangszálat
anyám véceablakával*

*

*ó szép irodalom
szeretnék kevesebbet megtudni rólad
a ló meghall
a megmentett személy elhalálozik
köszöntsön angolkóros angyalkórus*

*nikkel számovárral
a nikkel kilovagol a szépirodalomból
a nikkel belovagol a szépirodalomba
hozzunk ki valami szépet a romokból
esztétikai okokból*

*este van már este van
minden házfal festve van
rajtuk hegek
tegek
kedvező csillaghullás alatt születtem
ahogy a szarvasmarha keres
új legelőket
úgy keres új s új utakat a szép szép szép
irodalom
szűköl a horizont*

*

*a szépirodalom szürke
kabátja mögé képzelt terebélyes pocakot
amely megragadja
és megtartja a gondolatot
az összpontosított figyelem fókuszában
üres üveget vet partra az emlékezet
pedig mentem volna virrasztani én
elő is készítettem a fekete ruhát
s az üres fekete üveget
a tükör előtt együttérzőn grimaszoltam
a szépirodalomnak odaszóltam*

*bevizelés a szépirodalomba
kivizelés a szépirodalomból
tollseprűnek ütközött a páva
vármegye házának
csak a székre emlékezem
csak a széketre
szélesebb értelmű jelentésbokorban
bűzölög valami
valami bűzölög*

*oly korban jajongtam s bokrosodtam én
amikor jó volt újra felköhögni
azt ami torz hibás elkorcsosult
ezer út fut össze a köpet közepén*

*

*bevizelés a szépirodalomba
kivizelés a szépirodalomból
szavak száma vizelet fajsúlya
mindegy már
hisz egyre megy egy helyre toccsan
baj nincs amíg nincsen mellettünk harag
harang dob mindenféle gong
kereszt templomi zászló és baldachin
amikor elhallgat a kín*

*esős napokon tartalmas szó-rakodás
a zajra felemeli fejét az olvasó
a halott béka combja megvonaglik
a köpenyes angyal köpetétől*

*az ablakon kinézett a filézett hal
kapard a falat
a legjobb falat
az ég elkopott ellopott
aztán meg eldobott szövetén*

*édesanyám nézze csak hamar
kikelt a kő-pete
repülni kell ebben a homályban
körbe-körbe a négyszögletes kórteremben*

*a szépirodalom nagy fába vágta
a gombostűjét
bizony hatalmas fába
köszönjük hogy nálunk vizelt*